

Kilogram plejer nemlig at skrive sig overvejende fra de handelsrejsende, men disse have saa ogsaa i Reglen ikke blot over 25, men bethdeligt over 50 Kilogram med sig. De ville da saa indtil 50 Kilogram frit, men paa den anden Side komme til at betale saa meget mere for, hvad der gaar over 50 Kilogram. Naar man saa tilmed ved, at den Sum, der for Djebløkket kommer ind her i Landet for overvægtigt Rejsegods, kun beløber sig til 100,000 Kr. om Aaret, tror jeg, at de Deltager, der ville fremkomme for Driften ved at gaa højere op end til de nuværende 25 Kilogram, i Virkeligheden ville berettigede dertil, for ikke at tale om, at det var i alt Fald en ganske anderledes plausibel og fornuftig Vej til at søge at komme bort fra Rupeernes Oversfyldning med Rejsegods. Altsaa, jeg kunde tænke mig, at det var rigtigt i visse Tilfælde at gaa videre, medens jeg ved Siden deraf finder, at det vilde være urigtigt at fastslaa endogsaa kun 25 Kilogram som lovmæssigt Krav for enhver rejsende. Jeg tror derfor, at Regeringsforslaget absolut rammer det rigtige, naar det bestemmer, at det er Ministeren for offentlige Arbejder, som ved de administrative Bestemmelser fastslaaer, hvor meget Rejsegods Folk maa have med, og under hvilke Vilkaar de maa have det frit med.

Slotth: Der er et enkelt Punkt, jeg gerne vilde omtale med et Par Ord. Det angaar Jærnbanernes Erstatningspligt ved Forsendelse af levende Kreaturer. Jeg har gennemgaaet § 56 og § 38, og jeg har i Motiverne søgt Oplysninger til Forstaaelse af dette Spørgsmaal, men jeg har faaet det Indtryk, at Forslaget paa dette Punkt er affattet i meget vage Udtryk, og jeg tror ikke, det i den Henseende vil gøre nogen særlig Forandring, selv om Heltallets Endringsforslag til § 38 bliver vedtaget. Jeg tror dog, der vil blive aabnet en Udvej for Jærnbaneadministrationen til at kunne frigøre sig for Erstatningsansvar, idet man vil kunne indskyde sig under disse Ord i § 56: „Heller ikke er Jærnbanen ansvarlig for Skade, som kunde have været afværget af Bogtere“. Det forekommer mig, at naar Jærnbanen fritager sig for et Ansvar for Kreaturbefordring, og som det staar foran: „for den med Befordring af levende Dyr forbundne særlige Fare for disse, og er derfor navnlig ikke erstatningspligtig, naar Tabet eller Bestadigelsen er en Folge af, at Dyrene rive sig løse, springe ud af Vognene, falde, støde sig, kvæles eller indbyrdes tilføje hinanden Skade“, saa er alt det, der kommer ind derunder, egentlig kun, hvad

Bogterne kunne afværge, og alt hvad der kommer bag efter, er egentlig kun en Udvej for Administrationen til at frigøre sig for Erstatningspligt. At Spørgsmaalet har nogen Betydning, skal jeg oplyse ved et Eksempel, som fandt Sted i Fjor, saa meget mere som det viser, at det har praktisk Betydning. En Mand fra Skive sendte en Vognladning Kreaturer til Hamborg. Disse Kreaturer bleve omladede i Bamdrup om Natten, og der var selvfølgelig, som der efter nytt Lov skal være, Bogter med. 3 Røde Kro springe imidlertid 5 Kreaturer ud af Vognen og tage en hel Del Skade. Naagtet Staden blev vurderet ved Ankomsten til Hamborg, og der blev gjort Krav paa Erstatning, har det dog vist sig, at det ikke var muligt at faa Erstatning i dette Tilfælde. Der er opløst, at Vognvoren var aaben, men hvorvidt Vognvoren var lukket ved Afgangen fra Bamdrup Station, eller den har været lukket utilfredsstillende, har Afsenderen selvfølgelig ikke kunnet bevise. Det her paa-pegede Spørgsmaal er selvfølgelig af den Slags, der hører ind under de internationale Overenskomster, men Afsenderne have kun haft at henholde sig til den danske Administration, og lignende Tilfælde ville kunne finde Sted her hjemme. Jeg har for Næsten hørt om forskellige lignende Tilfælde fra en længere Marætte tilbage, og jeg ser i alle Tilfælde ikke, at der er Spor af Grund for Jærnbanen til at have andre Bestemmelser end dem, der ere nævnte i de Tilfælde, jeg har oplæst, saa at denne Passus: „heller ikke er Jærnbanen ansvarlig for Skade, som kunde have været afværget af Bogtere“, kunde udgaa. Jeg vil i i det hele taget anbefale Udvalget og den højtærede Minister at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, om man ikke kunde fjerne den Passus til 3dje Behandling.

Oscar Hansen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal gøre til § 14. Der staar nemlig deri, at man ikke som Rejsegods maa medtage de Genstande, der omtales i § 20. I § 20 omtales Genstande, som efter deres Form ikke egne sig til Befordring, og som ere for kostbare. Nu er jeg bange for, at en eller anden Stationsforstander eller administrativ Embedsmand kan fortolke det saaledes, at det kommer til at gælde Forsendelsen af Cytler. Som bekendt gaa Cytler nu som Rejsegods paa alle Baner undtagen Skovbanerne, det vil sige: Klampenborg-banen og Banestrækningen til Holte. Endvidere undtages ogsaa Dampskibet mellem Kalundborg og Aarhus. Altsaa, man kan faa sin Cytte indstrevet herfra til Skander-